

Publicerad 2009-06-16 20:56 av starcatcher

snart sprängs jag.

klockan tickar,

tick

tack

tick

tack

besticken skriker i talriken,

jag sitter där och skrapar,

medans händerna under bordet fortfarande taffsar,

dom märker ingenting,

medans besticken skriker i talriken

sitter vi där under tystnad.

märkte dom aldrig något.

tick

tack

tick

tack

hur mycket jag än spyr

finns skuld känslorna där,

hur hårt jag än skär, går dom inte sönder,

minnena,

dom är fast brända där,

som människan märker korna med bränmärken,

har han gjort det på mig,

i hjärnan,

på kroppen,

händerna och dom snabba andetagen precis vid mitt öra,

händerna är fast tatuerade på min kropp,

och andetagen skrämmar mig mer än något annat,

varför märkte ni aldrig något?

jag vill skrika men mina stämband trycks samman och det kommer inte ut ett ord.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren starcatcher med Poeter.se id #29290 innehar upphovsrätten